

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่น (Local government) ถือเป็นรูปแบบหนึ่งที่เป็นพื้นฐาน การพัฒนาประเทศและการปกครองระบบประชาธิปไตย และมีความสำคัญต่อการปกครอง และการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนท้องถิ่นที่มีสภาพปัญหาสังคม วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติที่แตกต่างกัน ซึ่งลำพังรัฐบาลกลางในฐานะที่ต้องคุ้มครองประชาชนโดยรวมทั้งประเทศ ย่อมไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างทั่วถึง และตรงกับความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ นอกจากนั้น ประชาชนในแต่ละพื้นที่ยังมีการเรียกร้องในการมีส่วนร่วมในการปกครองและในการพัฒนาท้องถิ่นของตน ทำให้รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแบบรวมศูนย์ อำนาจจากส่วนกลาง (Centralization) มาสู่การปกครองแบบกระจายอำนาจ (Decentralization) มากขึ้นเพื่อให้สิทธิแก่ชุมชนในการตัดสินใจดำเนินการกิจของท้องถิ่นของตน (โภวิทย์ พวงงาม. 2553 : 11)

ประเทศไทยมีการปกครองท้องถิ่นหลายรูปแบบ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล และการปกครองท้องถิ่นรูปพิเศษ คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวมีหน้าที่ในการดำเนินงานหลายประการ ที่สำคัญเป็นงานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน งานป้องกันสาธารณภัย งานเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม เช่น การจัดให้มีหน่วยบริการสาธารณสุขในท้องถิ่น สถานสงเคราะห์เด็ก คนชรา คนพิการ รวมทั้งงานบริการอื่น ๆ เช่น การจัดห้องสมุดสำหรับชุมชนในท้องถิ่น เป็นต้น นอกจากนี้ องค์กรปกครองท้องถิ่นยังมีหน้าที่ให้ความรู้ในทางการเมืองกับประชาชนในระบบของประชาธิปไตย ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมือง เช่นในการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการของชุมชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นต้น (ปชาน ศุวรรณมงคล. 2547 : 11)

การปักครองท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันถูกกำหนดขึ้นในรัฐบาลของนายชวน หลีกภัย โดยประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาร่างกฎหมายและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาร่างกฎหมายและองค์การบริหารส่วนตำบลอีกหลายฉบับเพื่อให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลง องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานการปักครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด มีบทบาทในการส่งเสริมความเป็นอยู่และสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นของตนในหลาย ๆ ด้าน และมีส่วนสำคัญในตอบสนองนโยบาย และแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ดำเนินการตามนโยบายของภาครัฐในเรื่องการกระจายอำนาจเพื่อให้บริการสาธารณูปโภคเบื้องต้น ไปอย่างรวดเร็ว และประชาชนได้รับประโยชน์มากที่สุด ปัจจุบันมีการมอบหมายการดำเนินงานให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลมากขึ้นอาทิเช่น การถ่ายโอนอำนาจและการกิจกรรมบริการสาธารณูปโภคส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม การดำเนินงานดังกล่าวองค์กรบริหารส่วนตำบลจะต้องพัฒนาการดำเนินงานให้มีความเข้มแข็งสามารถบริการกิจกรรมบริการสาธารณูปโภคให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มีความโปร่งใส และให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและจัดการบริการสาธารณูปโภคได้อย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับความศรัทธาและที่พึงของประชาชนได้ (ขรศกค์ ราชมินานนท์)

2547 : 3)

ในด้านการดำเนินงานนั้น กฎหมายจึงได้กำหนดภาระหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่ต้องดำเนินการไว้อย่างชัดเจน คือ ตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสภาร่างกฎหมายและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทั้งทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณูปโภค
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาล อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตั้งอยู่เลขที่ 48 หมู่ 7 บ้านโนนสรพัง ตำบลโนนกินาล อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม ห่างจากที่ว่าการอำเภอแก่ค่า ทางทิศตะวันออก ประมาณ 6 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัดมหาสารคาม ประมาณ 30 กิโลเมตร องค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาล ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย รับผิดชอบการพัฒนาหมู่บ้านในเขตตำบลทั้งหมด 14 หมู่บ้าน ประชากร 3,858 คน เนื้อที่ 28.23 ตารางกิโลเมตร และได้ระบุวิสัยทัศน์ในการพัฒนาคือ “บ้านเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง ศูนย์รวมแหล่งวัฒนธรรม เกษตรกรรมพอเพียง ไร้สารพิษ” โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 7 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา การเมืองการบริหาร ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาล. 2553 : 20)

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาล อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม ได้ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 7 ด้าน ตามงบประมาณที่กำหนดไว้ แต่จากการรายงาน พบว่า การดำเนินงานยังไม่สมดุลกับงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งส่วนใหญ่เน้นด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก จากการรวบรวมคำร้องขอของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาล และประชาชนทั่วไปพบว่าในปี พ.ศ. 2552 มีถึง 42 รายการ เช่น ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน ด้านสาธารณสุข ปัญหาเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ซึ่งมีปัญหาด้านยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและที่สำคัญคือยังขาดการแสดงความคิดเห็นของประชาชน (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาล. 2553 : 13)

ในปลายปี พ.ศ. 2552 องค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาล อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม มีการเปลี่ยนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนใหม่ ซึ่งไห้นำร้องขอมาพิจารณาดำเนินงาน โดยได้มีการปรับปรุงการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยมีการแจ้งประชาชนได้ทราบเป็นระยะตั้งแต่ปีงบประมาณ 2553 เป็นต้นมา แต่เนื่องจากการดำเนินงานดังกล่าวยังไม่มีการศึกษา ว่าประชาชนในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา และมีข้อเสนอแนะอย่างไร

ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นปลดองค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอแก่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาฯร่วมกับบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอแก่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ ตามความคิดเห็นของประชาชน เพื่อนำผลการศึกษาเสนอเป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอแก่ดำเนินการ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชน
2. เพื่อปรับเปลี่ยนเทียบการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอแก่ดำเนินการ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศและหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอแก่ดำเนินการ จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการศึกษา

1. การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอแก่ดำเนินการ จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับพอใช้
2. ประชาชน จำแนกตามเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ มีความคิดเห็นต่อระดับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอแก่ดำเนินการ จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษา

1. เนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอแก่ดำเนินการ จังหวัดมหาสารคาม ๗ ตัวบ้าน ได้แก่ (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด. ๒๕๕๓ : ๑๒)

- 1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - 1.2 ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 1.3 ด้านการเมืองการบริหาร
 - 1.4 ด้านสาธารณสุข
 - 1.5 ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 - 1.6 ด้านเศรษฐกิจ
 - 1.7 ด้านสังคม
- 2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**
- 2.1 ประชากร ประชากรในการศึกษา คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ครัวเรือนละ 1 คน จำนวน 809 คน จาก 809 ครัวเรือน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในนักบุญ อัมเบอร์เกด้า จังหวัดมหาสารคาม (องค์การบริหารส่วนตำบลในนักบุญ. 2553 : 2)**
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 262 คน ได้มาโดยการใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของเครื่องชี้ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1967 : 627; ห้างถึงใน สมเกียรติ เกียรติเจริญ. 2552 : 55)**
 - 3. ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ 2554 ถึง มีนาคม 2554**

4. ตัวแปร

- 4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามเพค และหน่วยบ้านที่อาศัยอยู่**
- 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามความคิดเห็นของประชาชน จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้าน การเมืองการบริหาร ด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม**

กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษา การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในนักบุญ อัมเบอร์เกด้า จังหวัดมหาสารคาม ผู้ศึกษานำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การ บริหารส่วนตำบล ในนักบุญ อัมเบอร์เกด้า จังหวัดมหาสารคาม 7 ด้าน (องค์การบริหารส่วน ตำบล ในนักบุญ. 2553 : 12) เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังแผนภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
แบบสอบถามจำแนกตาม
เพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
จำนวน 14 หมู่บ้าน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

- การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของ
องค์กรบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอเก德ฯ
จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 7 ด้าน ได้แก่
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 2. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม
 3. ด้านการเมืองการบริหาร
 4. ด้านสาธารณสุข
 5. ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 6. ด้านเศรษฐกิจ
 7. ด้านสังคม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและ
โครงการ โดยมีการระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ชัดเจน ใน การศึกษาครั้งนี้ หมายถึง
การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอเกดฯ
จังหวัดมหาสารคาม ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 7 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการ โดยมี
การระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ ดังนี้ การก่อสร้างถนน柏油ในหมู่บ้าน การซ่อมแซม
ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน การขยายเขตบริการไฟฟ้าครอบคลุมหมู่บ้าน การติดตั้งแสงสว่าง
สาธารณะ และการก่อสร้างระบบประปาภายในหมู่บ้าน

1.2 ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การปฏิบัติตาม
แผนและโครงการ โดยมี การระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ ดังนี้ การปรับปรุงสถานที่ท่อง
เที่ยว การจัดทำถังขยะบริการประชาชน การฝึกอบรมอาสาสมัครพิทักษ์ป่าชุมชน การส่งเสริม
การปลูกป่าทดแทน และการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งน้ำธรรมชาติ

1.3 ด้านการเมืองการบริหาร หมายถึง การปฏิบัติตามแผนและโครงการโดยมีการระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ ดังนี้ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร การอบรมความรู้ทางการเมืองกับนักการเมืองท้องถิ่น การอบรมความรู้ประชาธิปไตยกับประชาชน และการจัดเวทีให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของ อบต.

1.4 ด้านสาธารณสุข หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ ดังนี้ การรณรงค์ป้องกันโรคภัยหนูและไข้เลือดออก การจัดโครงการตำบลโนนกินาด น่าอยู่ น่ามอง การส่งเสริมการทำงานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของประชาชน

1.5 ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ ดังนี้ การส่งเสริมการฝึกหัด吉祥อาชีพให้กับนักเรียน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางศาสนา การสนับสนุนการปฏิบัติธรรมของประชาชน การส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นของประชาชน และการส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.6 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การปฏิบัติตามแผนและโครงการโดยมีการระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ ดังนี้ การจัดตลาดเพื่อผลผลิตทางการเกษตร การอบรมการทำปุ๋ยชีวภาพให้กับประชาชน การจัดศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล การส่งเสริมการจัดทำแปลงเกษตรปลูกสารพิษ และการจัดโครงการส่งเสริมอาชีพเสริมให้กับประชาชน

1.7 ด้านสังคม หมายถึง การปฏิบัติตามแผนและโครงการโดยมีการระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ ดังนี้ การรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การจัดสวัสดิการเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและคนพิการ การจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาประจำหมู่บ้าน และการจัดกิจกรรมสปาเด็กและเยาวชน

2. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาร่างกายตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 การศึกษารั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอแก่งค่า จังหวัดมหาสารคาม

3. ประชาชน หมายถึง สมาชิกครัวเรือน ที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนกินาด อำเภอแก่งค่า จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 262 คน จาก 262 ครัวเรือน 14 หมู่บ้าน

ประโยชน์การศึกษา

ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงาน
ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลในภูมิภาค อำเภอแก่งค้อ จังหวัด
มหาสารคาม ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY